

UFO NYTT

NR II 1999

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING

VFO NYTT

INNEHÅLL

sid	2	Från undersökningsgruppen
"	3	Meteoror år 1989
" 4 - 6		Rapporter
" 7 - 8		Nya observationer från Danmark
" 9 -10		Hessdalen
"	11	Astronomi 1999
" 12-13		"saxat"
" 14-16		Novell
"	17	Antarktis hemlighet
" 18-19		Helen trodde hon var en utomjording..
"	20	Tomas Labbas upplevelse
" 21-22		Vad var det Bruno mötte?
"	23	Vad var det som observerades?
" 24-25		Jag blev utskrattad...

UFO - NYTT är en tidning för medlemmarna i Västerbergslagens UFO-förening. Den utkommer med 4 fasta nr/år.

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING

POX 99

77723 SÖDJEBACKEN.

Tel 0240 / 79135

Laser från gröna gubbar

NLT990206

LUND (FLT) Främmande intelligenser som skickar kraftig laserstrålning mot oss.

Det är vad ett forskningsprojekt i Kalifornien skall leta efter. Sökandet efter utomjordiska civilisationer brukar vanligtvis försiggå via radio.

Sedan 1960 har ett flertal projekt lyssnat efter radiosignaler från civilisationer i rymden.

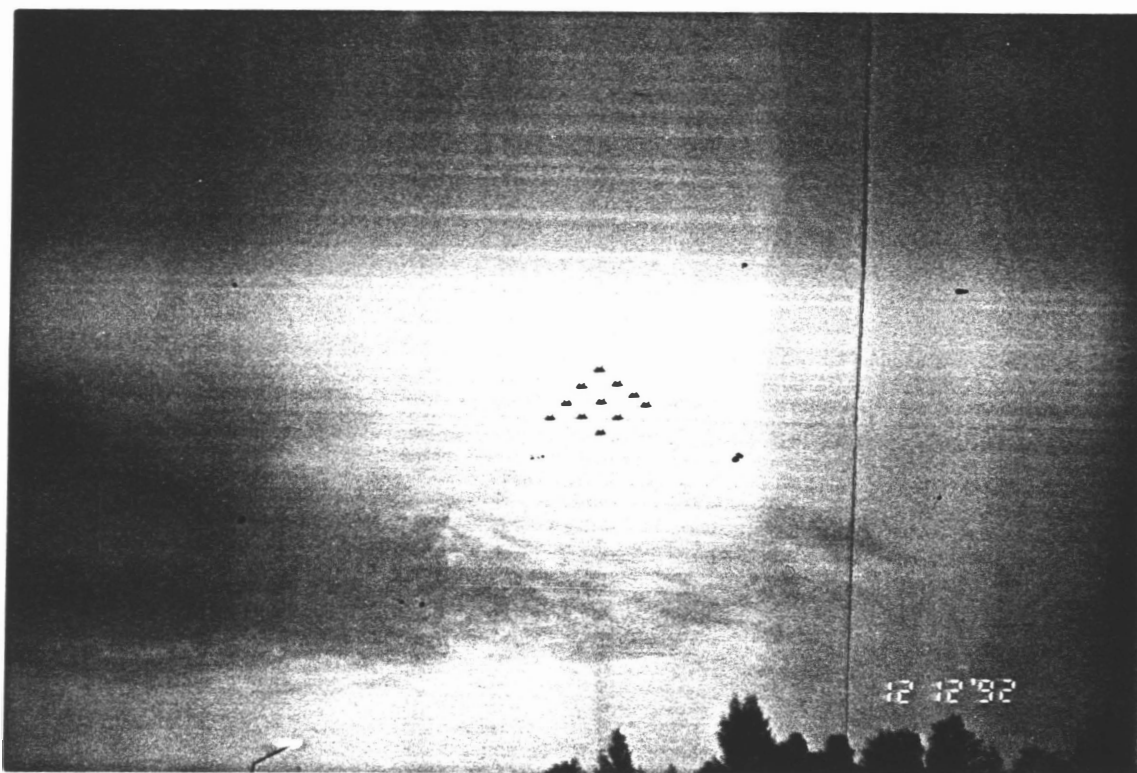
Nu menar forskarna att laser kanske är den teknik som andra civilisationer använder när de vill kontakta oss. Nobelpristagaren Charles Townes vid University of California at Berkeley är involverad i projektet.

Han menar att laserstrålning är så stark att den kan användas för kommunikation mellan solsystemen, enligt New Scientist.

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

Det har inkommit ett intressant foto från en medlem, Karl-Axel Hammarbäck. Han har vid ett tillfälle tagit ett foto över en mycket fin formationsflygning av flygplan över Dalarna. Den 12/12 1992. När han läste rapporten från Stora Skedvi från 1974-1975, tyckte han sig se en likhet. Vi noterar att det måste vara en upplevelse att få se detta, och vi tackar för vakna medlemmar och hoppas att flera kommer med inlägg.

Bispberg. Herr G.A. BREITHOLTZ,meddelar från Bispberg:

"Den 23 november ungefär kl.6 e.m. observerades här en meteorit på norra himlahalvfvet löpande från NV åt SO nästan parallelt med jorden,dock något fallande. Meteoren föreföll att vara rätt mycket större än den största stjärna,men ej i storlek jämförlig med solen eller månen. Ljusskenet liknade fullkomligt ett elektriskt ljus,som under några sekunder upplyste hela landskapet,småningom aftog och då öfvergick till rödgult. Meteoren försvann utan att krevera. Någon susning eller annat ljud kunde ej förmärkas,då jag vid tillfället åkte på dålig väg,som åstadkom slammer."

TÄRNA SO om Sala. Kaptenen vid Dalregementet O.SVENSSON antecknar följande: "Lördagen den 23 november gick jag till Tärna station,hade brådt för att hinna till tåget,som går kl. 5.31 e.m. Då jag kommit 100 meter vester om stationen,syntes meteoren med ett hvitt starkt sken,som tycktes till en viss grad lysa upp trakten. Riktningen af banan kan jag ej säkert uppgifva,kanske österifrån eller norr. Skenets plats var i NNO till NO. Det starka skenet varade väl några sekunder och följdes af en lodrät strimma af ungefär en måndiameters längd eller något mera samt 1/4 måndiameters bredd. Strimman lyste i klara regnbågsfärger och lågo färgerna i horisontala skikt. Derefter upplöstes fenomenet i ett ljusst moln,som af en aflägsen stjerngrupp. Storleken af molnet i lodrät riktning var 2-3 måndiametrar. Detta moln qvarstod några minuter. Jag fortsatte hela tiden min promenad och att döma af vägen jag tillryggalade tror jag knappast att fenomenet varade mera än 3-4 minuter. Någon knall hörde jag ej. Detta var den vackraste meteor jag någonsin sett."

Upsala. Ett meddelande till Aftonbladet om meteorens uppträdande öfver Upsala har följande lydelse: En meteor af ovanlig glans observerades i lördags afton vid half sextiden med stor hastighet ila fram öfver det halfmulna fästet. Meteorens hufvud framtodde en intensivt lysande kärna,efter hvilken följde en kometliknande svans med gnistor skimrande i de grannaste färger.

. . .

RAPPORTER.

NAMN: Daniel Sandberg

TID: 1998, söndag? i december.

ORT: Vad, Söderbärke.

Daniel säger:

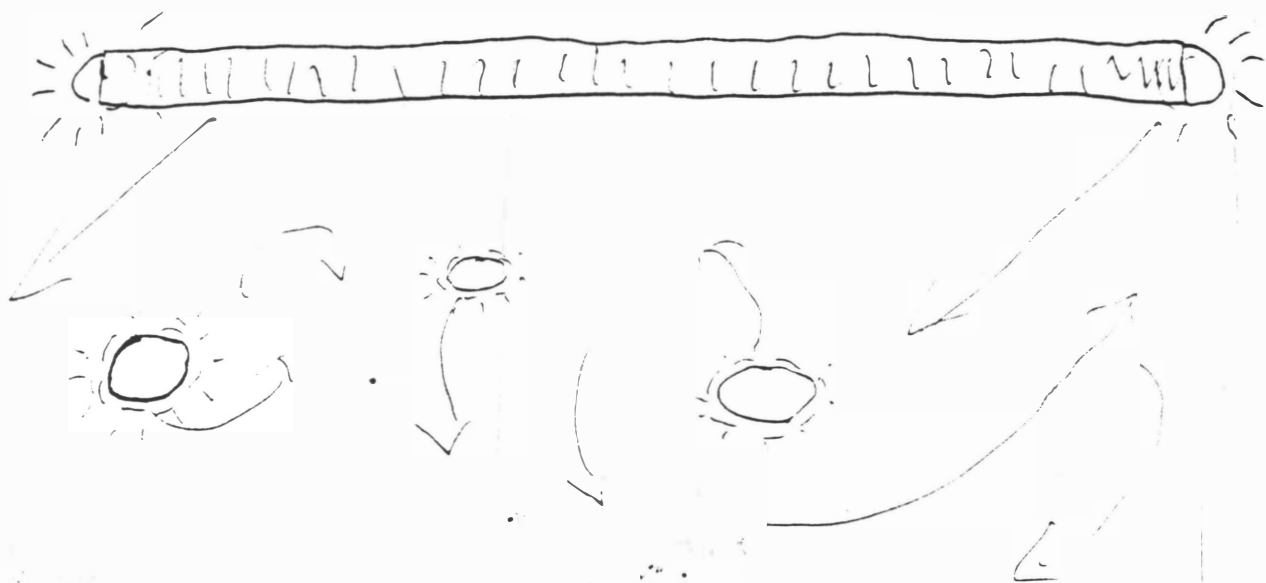
Jag låg i TV-soffan hos mina föräldrar i Vad. Jag zappade mellan TV-kanalerna. Ute var det riktigt blåsigt (nästan storm), och det enda ljus man såg var de svaga gatlycktorna tvärs över sjön. Jag vet att jag såg filmen "True Romance", på någon av kabelkanalerna tror jag den gick på. Plötsligt kände jag mig iakttagen, jag tittade ut mot fönstret och såg från höger ett stort föremål med en massa små föremål under sig, de åkte sakta fram i någon sorts formation. Jag reagerade eftersom det var så molnigt, mörkt och blåsigt. Vad skulle det vara för något ute i sådant väder. Dessutom lystes de små objekten väldigt starkt, och rörde sig konstigt upp och ner i sidled. Det var som om de åkte in och ut i det stora objektet. Jag följde objektet när det åkte över huset och öppnade dörren för att kunna följa det. Både katten och jag hade reagerat. Katten tittade ut med stora ögon och sprang sedan in, jag stod kvar och tittade när objektet for mot Fagersta/Norberg.

Sedan minns jag inget mer. Jag vet att jag tittade på klockan när jag såg objektet. Sedan satt jag inne i rummet jättelänge och ritade en skiss över händelsen, för att inte glömma av något. Eftersom jag lider av Dyscalculi (siffror, tal, tids och rymduppfattning), har jag lite svårt att avgöra tid och kompassriktningar, men jag har försökt.

4. Teckning(ar) av fenomenet

Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Ni såg, med sådana detaljer som Ni säkert kunde se, t ex vingar, rök och dylikt. Gör gärna fler teckningar, t ex en som visar fenomenets utseende och en annan som visar Ert synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Ni såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

De små objekten rörde sig okontrollerat
medan det stora objektet rörde sig sakta framåt
på en höjd ca 200-300m över de små objekten.

5. Kartskiss över observationsområdet

F
N
tc (FRAMSIDAN AV Huset i VAD)

ven N.
riskarta.

TV-RUMMET LIGGER
PÅ BAKSIDAN HÄR

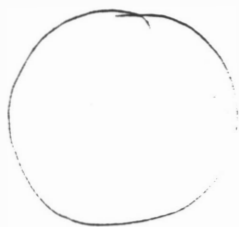
NAMN: Anonym.

TID: 1982 01 11 (K1 ca 20.05). Osäkert datum 28/2-8/3, inte säker.

ORT: Insjön.

Vittnet berättar:

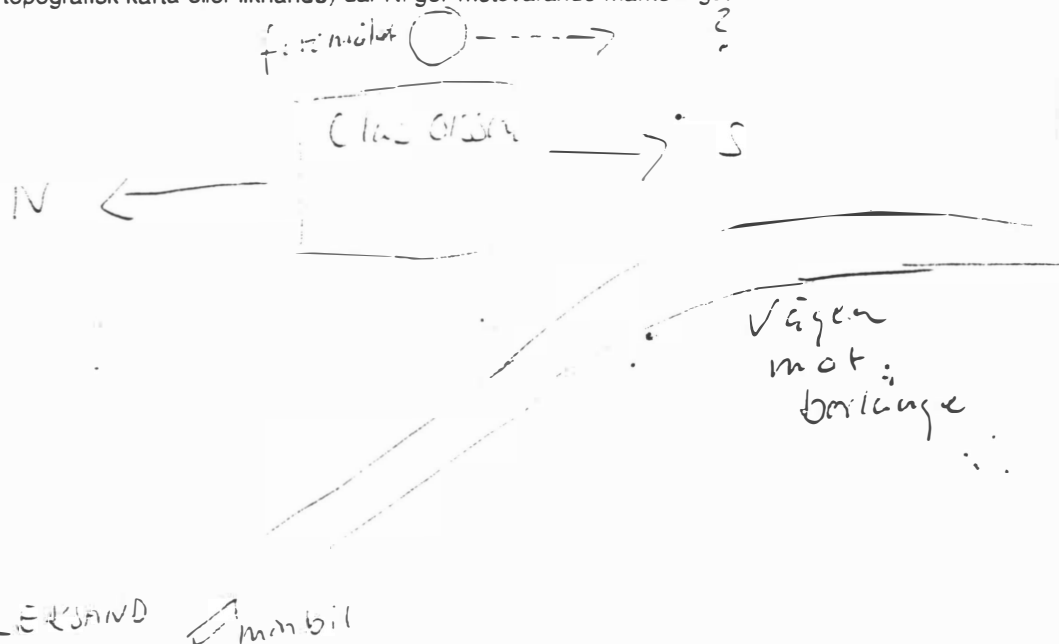
Det var 11 januari-82 (Men det kan ha varit den 28/2 eller 8/3 osäkert). Det var klart och kallt ute, jag var på väg från Orsa till Köping på kvällen. Vid ca 20.00 tiden var jag så i Insjön. När jag såg Clas Olssons byggnader fick jag syn på ett runt grönt föremål, det var som en liten fullmåne ungefär. Håren reste sig på mina armar, jag blev väldigt fundersam över vad det kunde vara. Föremålet stod först stilla, sedan började det sakta röra sig söderut. Sedan accelererade det och bara försvann i tomma intet. Jag har aldrig sett något accelerera så snabbt och bara försvinna.

grönt runt föremål
i ca. 5. 10-15 inga vingar, svansar
eller dygglut

5. Kartskiss över observationsområdet

Försök att rita en karta eller skiss över området där observationen gjordes. Ange "norr" med en pil och bokstaven N. Markera den plats där Ni befann Er samt fenomenets rörelser i området. Om möjligt, bifoga gärna en karta (turistkarta, topografisk karta eller liknande) där Ni gör motsvarande markeringar.

7

NYA OBSERVATIONER UNDER DET SENASTE HALVÅRET FRÅN DANMARK.

(Ur DANSKA UFONYT) av Toke Haunstup.

Ljus över Århus.

Observatören är en man i 50 årsåldern, han är bosatt i Åbyhøj vid Århus. Den 20 november 1998, står han vid sitt garage ca 150 meter från sin bostad, klockan var ca 15.50. Solen är fortfarande uppe men ligger lågt över horisonten i väst.

Då observatören tittade upp mot himlen, får han i sydlig riktning och på hög höjd, ögonen på ett kägelformat fenomen. Han berättar att fenomenet var metallfärgat och lystes upp på sin högra sida (som var vänd mot väst). Den sista detaljen pekade på att fenomenet reflekterades från solnedgången. Botten på käglan var slät och mörk. Mitt på botten var det något som liknade lampor. Lamporna blinkade regelbundet i gult och rött.

Om fenomenets hastighet berättar mannen: Föremålet for mycket långsamt, det närmast svävade. Det verkade även som om det stod stilla emellanåt. Det kom aldrig riktigt rakt över honom. Det såg näst intill som om det var upphängt i ett snöre och dinglade. Han steg till slut in i bilen och körde de 150 metrarna till sin bostad. Han skulle hämta kikaren. Körtiden är ca 15-30 sek. När han kommer fram och tittar ut är allt borta.

Han säger att observationstiden är ca 4 minuter. Inget ljud kunde uppfattas. Himlen var klar, och bara en lätt vind. Han vände sig till SUFO via våra hemsida på internet. Han har själv ingen aning om vad han såg.

Vi på SUFOI har heller ingen förklaring så här direkt på vad mannen såg. Vi har som utgångspunkt två arbetshypoteser.

1: En drake upphängd med lampor eller ett solupplyst flygplan. Men ingen av dessa teorier stämmer särskilt bra med berättelsen av det kägelformade fenomenet, det stämmer inte.

Strimmor på himlen vid Kvaerndrup.

Mannen är i 58 års åldern och i försäljningsbranschen. Han bor i Ringe, men arbetar i Kvaerndrup. När han den 26/11 1998 skulle köra hem från arbetet (klockan var ca 17.55) får han på himlen se två blåa ljusstrimmor. Ljusen var bländande och under obs-tiden var det fallande. Mellan de två ljusen var det ett sorts fält. Linjerna var helt lika och stod från marken och rakt upp på himlen i syd, ca 45° i förhållande mot horisonten.

Mannen stod stilla en stund och tittade på fenomenet. Han körde till slut ut från arbetsplatsen och mot hemmet. Då skiftade strimorna färg, men han kunde fortfarande se de om. Men till slut tappade han dem under körningen ur sitt synfält. Obs-tiden var ca 3-4 minuter, himlen var mulen, men månen kunde ses emellanåt. SUOFI har inte vidare kunnat undersöka rapporten.

PROJEKTLJUS.

Projektljus ger fortsatt anledning till händelser. Under detta halvår upplevde vi 2 massobservationer av projektljus. Den första, fredagen den 28 augusti 1998. Då mottog SUFOIS rapportcentral 60-70 rapporter vid Naestved. Projektljuset hade varit uppställd under en byfest på orten.

Nyårsnatten gick det så ut i Sønderjylland, även den 1 januari mottog vi ca 40 rapporter från folk i Sønderjyske. Alla såg projektljus. Skurken var ett diskotek med projektljus i byn Fole.

När blir planeten Pluto utforskad?

I Sedan Pluto upptäcktes av astronomen Clyde Tombaugh år 1930 har den inte studerats närmare på grund av att den ligger så långt bort och är så liten. Pluto är den minsta och avlägsnaste himlakroppen i solsystemet – om man bortser från det nyupptäckta Edgewood-Kuiper-bältet, som består av "isvägar" eller mindre himlakroppar utanför Plutos bana. Upptäckten av bältet, vars historia kan hänga samman med jordens atmosfär och biosfär, har skapat nytt intresse för en expedition till Pluto och dess måne Charon.

NASA håller på att utveckla en farkost för Pluta-Charon-expeditionen, byggd med högteknologiska lättviktsmaterial och styrd av avancerade dataprogram. Det väsentliga här

är att utveckla en mycket stabil farkost, som är självreparerande i händelse av skador. Det vore ju förargligt om sonden efter sju års resa kolliderade med en meteor och blev satt ur funktion. Därför utrustas farkosten med en robot som ska kunna byta ut skadade delar och även styra vissa delar av tekniken ombord.

Expeditionen sänds iväg först när utvecklingen av den nya tekniken och de nya materialen är klar, och målet är att få närkontakt med Pluto och Charon ungefär år 2010 eller något senare.

Visste du?

Kina drabbades av historiens värsta jordskalv 1556, då över 830 000 personer dödades.

Myter om Mars

KANALERNA: 1877 upptäckte den italienska astronomen Giovanni Schiaparelli "kanaler" på Mars och ritade en detaljerad karta över planeten.

Senare fattade den rike, amerikanske amatörastronomen Percival Lowell intresse för teorin och höll den levande. Han var övertygad om att kanalerna var skapade av intelligent liv på Mars.

INVASION FRÅN MARS: 1938 gjorde författaren och skådespelaren Orson Welles en teaterpjäs i amerikansk radio, byggd på H.G. Wells bok Världarnas krig, och det uppstod panik för att folk trodde att marsmänniskor hade invaderat New Jersey.

ANSIKTET: 1976 sände en av Vikingsonderna hem bilder från Cydonia-området på Mars. På en av bilderna fram-

trädde något som liknade ett ansikte. Det gav upphov till en modern myt om att ansiktet var ett slags budskap från intelligenta varelser på Mars. Myten avslöjades definitivt först 1998 tack vare bilder från Mars Global Surveyor, som visade att det rörde sig om normala landformationer.

Nordfoto

HESSDALEN.

Jag har gjort ännu en resa till ett härligt Hessdalen, men nu var det inte bara UFO utan även dans som gällde.

Jag och en dansvännina for dit en härlig vinterdag i mitten av februari. Vi ville vara i Rörås under dansveckan.

Vi åkte en måndag, vädret var bra ända tills vi kom till Ålen, där snöade det som om himlens portar var vidöppna. Men vi kom fram, norskarna är suveräna på att sköta sina vägar. Stugan var varm och skön när vi kom fram. Vårt värdfolk är underbara människor. Tisdagen for vår värd med oss till Rörås, han visade oss parkeringar, och var dom olika aktiviteterna var. Vi älskar gammaldans, och under denna vecka passerar 10.000 folkdansare, det är fest. Vi fick se invigningen, det var otroligt, 17 hästecipage från Sverige, de kom uppkörande över gruvlavarna i Rörås. Sedan dansades det Rörås polskor mitt i stan av Norska folkdanslaget, otroligt. Vår värd bjöd på kaffe och våfflor, mycket gott. Vädret var klart och kyligt. Vi fick även se var den nya UFO stationen stod i Hessdalen när vi for hem. Vår värd hade vikt hela dagen åt oss, otroligt snällt.

Onsdagen.

Vi for tidigt till Rörås, rädd att bli utan parkering. Marknaden var stor och mycket hantverk, inte så mycket tingel-tangel som här hos oss. Vi tittade på marknaden, och sedan på eftermiddagen var det gammeldans i Sanger hauset. Skulle vi se några kändisar hemifrån? Jodå, det fanns dansare från Leksand och Rättvik, kul. Här fanns även många ungdomar, det var bra. Stilarna på dansarna varierade mycket, många dansade hellre än bra. Men det fanns en ung norsk gut, som dansade otroligt fint. Jag berömde honom och han blev nog glad att kanske någon såg hur mycket tid han dock måste ha lagt ner på träning. Att dansa polskor snyggt, är svårt. Vi åt på Rörås stekhus, det är också en upplevelse, det händer alltid något. Maten är bra, och hon som tar betalt är ibland rund under fötterna, så priset kan variera, men det går alltid att rätta till.

Kvällarna bjöd på modern dans, men då var vi trötta och for tillbaka till Hessdalen. Denna resa bjöd på mycket underhållning och gemenskap med vårt värdpar, som vi hoppas kunna ersätta vid något tillfälle längre fram. Vi vet att vi klarar riktig kyla även mitt i vintern nu i Hessdalen. Vi har ju alltid åkt höst eller vår tidigare. Man ska nog blanda.

Vid en utställning av datorer fick vi se senaste nytt från Hessdalen på internet, det går bilder ut, en i minuten. Datorn sällar bort allt naturligt och känt, kvar blir det okända, intressanta. Vi hoppas nu på den förlösande bilden eller beviset, på att något händer i Hessdalen. Nästa år vid samma tid gör vi nog om denna form av resa, om Gud vill och redskapen håller.

Gudrun.

Arbetare som byggde faraons pyramid (längst bak), fick själv en pyramidgrav.

Arkeologerna finner fattigmanspyramider

ARKEOLOGI Man behövde inte vara en farao för att begravas i en pyramid i det gamla Egypten.

Nära pyramiderna vid Giza från det gamla riket (2686–2181 f Kr) har arkeologerna nämligen hittat en rad små gravar, som byggts upp i soltorkade lerblock, och som hade den karakteristiska pyramidformen.

Gravarna tillhör arbetarna som dog under det hårda ar-

Skeletten i gravarna avslöjar att pyramidbyggarna dog som 30–35-åringar med benbrott och förslitningsskador.

betet med att bygga de gigantiska pyramiderna. Med en grav i skuggan av en faraos pyramid – och till och med i

samma form – har de kanske hoppats att något av den kraft som omgav faraons grav också skulle smitta av på dem.

Ett jordskred på havsbotten stoppade istiden

GEOLOGI Ett gigantiskt undervattensskred i Medelhavet kan ha framkallat istidens slut. Det anser i varje fall geologen Guy Rotwell från Southampton Oceanography Centre i England.

Jordskredet, som täckte en yta motsvarande en femtedel av Sverige, frigjorde sannolikt stora mängder av drivhusgasen metan till atmosfären. Seismiska undersökningar av havsbotten väster om Sardinien avslöjar ett åtta till tio meter tjockt lager gytta, som kommer från jordskredet. Dateringar har visat att lagret är 22000 år gammalt. Just vid den tidpunkten var istiden som intensivast, och isranden nådde långt ner i Europa. Samtidigt var vattenståndet i haven under den nuvarande nivån, men plötsligt började

vattenståndet stiga, och isen drog sig tillbaka. Det måste med andra ord ha skett något dramatiskt.

Rotwell bedömer att jordskredet har utlöst klimatförändringar genom att frige

över en halv miljard ton metan till atmosfären. Metan i havsbotten är i regel bundet i så kallade hydrater, men det låga vattenståndet i haven kan ha lättat på trycket så att hydraterna blev instabila.

ASTRONOMI 1999.

SOMMARTIDEN börjar den 28 mars, och slutar den 31 oktober.

FÖRMÖRKELSER:

31 januari förmörkas hela månen av jordens ljusa halvskugga. Vid förmörkelsens mitt är månen uppe i hela Sverige, och man kan ana att en förmörkelse pågår.

16 februari inträffar en ringformad solförmörkelse som inte syns från Sverige, men väl från Australien.

28 juli blir en del av månen förmörkad av jordens halvskugga. Förmörkelsen syns bäst från södra Stilla havet.

11 augusti blir solen helt förmörkad under ett par minuter i ett 10 mil brett område, som sträcker sig tvärsöver mellan-europa. I Sverige skymmer månen 50-80 procent av solskivans diameter.

KVADRATIDERNA: 3-4 januari kommer stjärnfall från stjärnbilden Björnvaktaren.

PERSEIDERNA: 11-12 augusti, kommer stjärnfall från Perseus.

LEONIDERNA: 18 november, kan det komma väldigt många stjärnfall från Lejonets stjärnbild.

GEMINIDERNA: 13-14 december, turen till Tvillingarna.

GODA NYHETER

Sötvattensnäckor och vissa bakterier utsöndrar slem som kan ta upp aluminium och andra metaller från förorenat vatten. Det kan få betydelse vid rening av floder.

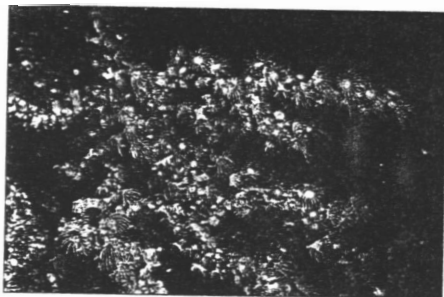
Jordbruk som använder en kombination av moderna och traditionella odlingsmetoder kan vara upp till 40 procent lönsammare än traditionellt drivna jordbruk, visar en ny brittisk undersökning.

DÅLIGA NYHETER

Växthuseffekt ger fler orkaner
Genom datorsimulering har forskare räknat ut att om havstemperaturen stiger 2,2°C ökar vindhastigheten 5-12 procent.

Bortslösad energi Elektriska apparater som CD-spelare och videor lägger totalt sett mer energi på standby, än när de verkligen är påslagna. Den energi USA årligen lägger på apparater på standby, motsvarar Londons årliga elkonsumtion.

De 2000 år gamla havsanemonerna kan bli ett unikt arkiv över havsvattnets kvalitet, ända sedan Cæsars tid.

Havets åldring har levt sedan Cæsars tid

BIOLOGI Cirka 600 meter ner i Floridas varma vatten har amerikanska havsbiologer hittat havets Metusalem – en havsanemonart som är minst 2000 år gammal.

De livskraftiga havsanemonerna, som är av släktet *Gerardia*, sitter på en liten stjälk av proteiner, och till biologernas stora överraskning har stjärken visat sig ha små årsringar – precis som ett träd. När biologerna räknade des-

sa ringar, kom de fram till att havsanemonerna är 1350 till 2700 år gamla – en väldigt hög ålder för ett djur. Resultatet har senare bekräftats av en kol-14-analys, som slog fast att de innersta ringarna är minst 2420 år gamla.

Havsbiologerna hoppas att fler undersökningar av havsanemonerna kommer att avslöja havets skiftande näringsinnehåll. Djuren innehåller nämligen fina skikt av organiskt material, som har utgjort deras föda, och skikten kan visa sig vara ett unikt kartotek över vattnets kemiska sammansättning – ända sedan romarrikets glansperiod.

Västerbergslagens UFO-förening

Box 99

777 23 Smedjebacken

Tele: 0240/791 35

Väderprognos från Mars: Sandstorm vid nordpolen

ASTRONOMI När varen äntligen kom till de nordliga trakterna av planeten Mars, blev vädret eländigt. Bilder som tagits av Hubbleteleskopet i september och oktober förra året avslöjar att kraftiga stoftstormar på planetens nordpol härjade i ett område stort som Texas.

Mars är känt för sina stormar av rött stoft, men det är första gången man har observerat en storm i planetens polartrakter. Den röda planeten har årstider som jorden, och astronomerna anser att den kraftiga stormen beror på stora temperaturskillnader mellan de kalla polartrakterna och de sydligare områden som värmts upp av vårsolen.

Hubbleteleskopets nya, ganska detaljerade väderbilder från Mars kan få stor betydelse, när NASAs två rymdsonder – Mars Global Surveyor och Mars Pathfinder – skall landsättas senare i år. Lokala väderprognoser från planeten förbättrar astronomernas möjligheter att välja helt rätt tidpunkt för landningen.

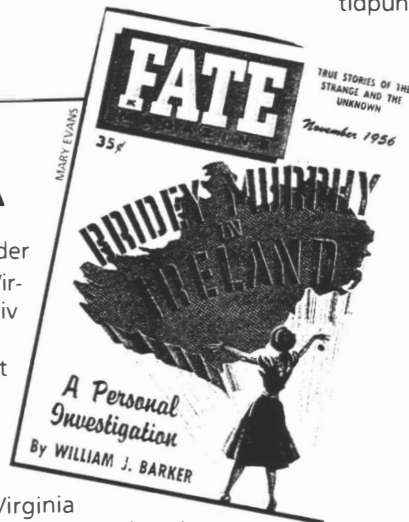
På Hubbles första bild täcker stormen en yta stor som Texas. En månad senare håller den på att mojna.

Irländsk kvinna återföddes i USA

REINKARNATION Under 1940-talet levde amerikanskan Virginia Burns Tighe ett stillsamt liv utan att väcka uppmärksamhet.

År 1950 väckte hon däremot väldigt uppseende. Den unga kvinnan påstod nämligen att hon var en reinkarnation av en irländsk kvinna vid namn Bridey Murphy. Under hypnos berättade Virginia om sin irländska tillvaro nästan 150 år tidigare. Hon talade med irländsk accent, hon kunde ovanliga irländska ord, hon kunde dansstegen till lokala irländska jigs, och hon kunde berätta om platser och personer från den tiden.

I det stora hela hade hon i sitt tidigare liv i början av 1800-talet varit en helt vanlig irländsk kvinna. Det var inget exceptionellt med hennes berättelse, och det var det som övertygade många. Virginias "minnen" gavs snabbt ut, och bo-

Virginia trodde att hon var en reinkarnation av en irländsk kvinna, Bridey Murphy.

ken blev en succé. Många läsare svalde historien med hull och hår, vilket fick datidens hypnosexpert att publicera en vetenskaplig rapport, som avslöjade berättelsen om Bridey Murphy som ett vanligt psykologiskt fenomen. Det visade sig att Virginia nagra år före sina hypnotiska

Så lätt är det att få folk att minnas

Enligt en av världens ledande experter på hypnos, psykologen Robert A. Baker, behövs det inte mycket för att sätta igång fantasin i hos människor, som tror på reinkarnation:

1. Tala intresserat med dem om saken.
2. Säg inte emot dem i deras övertygelse.
3. Be personen att slappna av, sluta ögonen och förflytta sig tillbaka genom tidigare liv.

resor bakåt i tiden hade haft en granne som hette Bridey Murphy Corkell.

Det visade sig också att Virginias detaljerade kunskap om gangna tider mycket väl kunde härstamma från hennes äldre familjemedlemmar, som tidigare hade bott på Irland.

Sfinxen är ett egyptiskt fabeldjur, som vakar över griftefriden. Den mest kända sfinxen bevakar Gizapyramiderna.

Vad är en sfinx

Vid pyramiderna i Egypten finns flera sfinxer. Vad fyller de för funktion?

En sfinx är egentligen en mytologisk varelse med lejonkropp och kvinnohuvud. Den är ett fabeldjur som härstammar från antikens Egypten, där kvinnohuvudet ofta hade ersatts av kungens eller drottningens huvud.

Det bäst kända exemplet från Egypten är nog den stora sfinxen vid pyramiderna i Giza. Den bär farao Chefrens huvud (2558–2532 f.Kr.).

Sfinxen var för de gamla egyptierna en symbol för både solen och kungamakten, och på gamla målningar ser man ofta sfinxen som Egyptens beskyddare.

Sfinxen blev tidigt en helig symbol i Egypten och ansågs kunna avvärja allt ont. Den förknippades likaledes med döden och uppträdde ofta som väktare av gravar och beskyddare av de avlidnas griftefrid.

I den antika grekiska mytologin var sfinxen i regel för-

sedd med vingar, men den var långtifrån någon ängel. Hos grekerna var den ursprungligen en demon, som krävde människooffer och som kunde få för sig att föra bort unga människor, som den senare åt upp.

Detta är en symbolik som bland annat finns i Oidipusmyten. Här ställde sfinxen en gata, som skulle ha kostat Oidipus livet, om han inte hade löst den.

Den grekiska sfinxen blev emellertid med tiden mer civiliserad. Den fick ett mer kvinnligt utseende, och även del konstnärer framställdes den med barm. Hos tragödnerna fick den tillnamnet "den visa jungfrun".

De grekiska sfinxerna var ofta försedda med vingar och var ursprungligen onda demoner, som krävde människooffer.

7

Vart 8400:e år gav en liten klimatförändring en armada av is.

Slingor i jordens rotation skickade isberg till havs

GEOLOGI Vid minst sju tillfällen under den senaste istiden bröts en mängd isberg motsvarande hälften av Grönlands inlandsis loss från den nordamerikanska ismanteln och drev ut i Atlanten.

Det har funnits många teorier om vad som utlöste isbergens skenande. Nu anser dock två forskare vid Columbia University i USA att de har

löst mysteriet: isbergen släpptes lösa av periodiska förändringar i jordens rotation.

Fenomenet uppträdde med cirka 8400 års mellanrum, då jorden var längst bort från solen samtidigt som det var midvinter på norra halvklotet. Det räckte för att ändra klimatet, så att det ökade snöfallet kunde bryta loss de enorma isbergen.

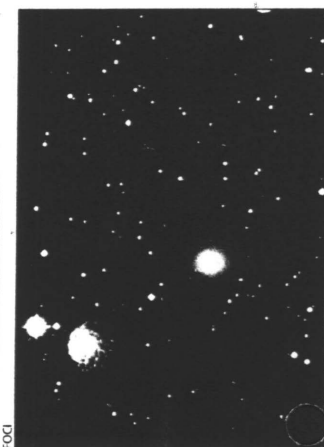
Vad är osynlig materia

Vad är osynlig materia, och hur vet man att den finns? Hur mycket osynlig materia finns i universum?

Mellan 70 och 90 procent av universums massa är osynlig materia av för oss okänt slag.

Till exempel utgör stjärnorna normalt bara tio procent av en galax totala massa. Av de resterande 90 procenten är några få procent gas och stoft, men det mesta av materian i en galax är så kallad osynlig materia – osynlig i den meningen att den inte sänder ut mätbar strålning, utan bara kan spåras, eftersom den påverkar omgivningen med sin tyngdkraft.

Astronomerna har olika förslag på vad osynlig materia kan bestå av och delar upp kandidaterna i två kategorier: "cold dark matter" och "hot

Osynlig materia kan inte mätas, men om den inte fanns i och kring detta gasmoln (rött), skulle det upplösas, tror astronomerna.

dark matter" – varm och kall osynlig materia. Kall osynlig materia är kanske små, kalla moln av gas, som aldrig har blivit till stjärnor, eller småsvarta hål, med en betydande vikt. Den varma materian kan vara neutriner – elementarpartiklar som troligen är väldigt lätta, men så många att deras tyngdkraft kan påverka omgivningen.

Om en kvinna tänker någontunda fort kallas det intuition!!!

Jag tror att det drar ihop sig till regn.

J.W. 97

KORT NOVELL
Av Gudrun Andersson.

FLICKA I FRAMTIDEN.

Flickan såg ut över den grönskande dalen, med den lilla glittrande sjön. Hon njöt av synen, vinden var varm och solen lyste ännu. Men dagen gick sakta mot kväll.

Natten som varit hade hon fått en av sina starka upplevelser, dom kom till henne i olika perioder. Hon visste att hon var utvald till något, men där tog också all hennes kännedom slut. Bara känslan fanns kvar, och brukade finnas där långt efter dessa nätter.

Flickan blev plötsligt förändrad, för inför hennes ögon förändrades bilden, hon såg hästar, dom kände hon till, de drog något efter sig och på deras ryggar satt människor. Vad var detta? Hon såg hela hjordar av hästar med människor på sina ryggar. Bilden rullade vidare, hon såg underliga bostäder som hennes efterkommande byggt. Hon såg och förundrades över hur de tillagade sin mat. Hon var mycket spänd, och hon förstod att detta var viktigt för henne att minnas. Sakta, sakta bleknade bilderna bort, och hon såg återigen dalen och sjön.

Solen hade precis sänkt sina sista strålar över sjön. Hon vände sakta om och gick tillbaka till sin hydda, hennes egen lilla krets väntade på henne. Ingen åt något förrän alla var samlade, dagens kost var en hare med lök, och andra vilt växande grönsaker. Man njöt av värmen och stillheten.

När månen kastade sina strålar i sjön, tog flickans far till orda, han hade just varit på jakt och träffat de andra jägarna. En av dessa hade en son i flickans ålder, och nu tyckte deras fäder att det var dags för dessa att bilda en egen hydda.

Deras fäder hade rökt av den hemliga roten, och fått stora visioner av barnens framtid. Nu fanns liksom ingen tid att förlora, alla anade att kommande vinter kunde bli kall och snörik, så ju förr hyddan började byggas, desto bättre var det. Dom skulle även hinna med fruktbarhetsritualen innan vintern.

Flickan tittade på sin far, och plötsligt såg hon en mörk välväxt ung man, hon log och förstod. Sakta frågade hon sin far om sin tillkommande, när han inte kom ihåg, berättade hon. Fadern såg minst sagt förundrad ut, hur kunde hon veta? Flickan tittade in i lägereldens låga och såg tider som flytt, hon började få en liten aning om historien. Hon förstod att hon var ensam om denna gåva.

Dagen efter blev det liv i dalen, det kom ett flertal personer och dom skulle starta byggandet. Flickan bad om något mycket märkligt, hon ville ha hyddan annorlunda. Hon ville ha det som i en av hennes syner. Aldrig hade någon ändrat på detta tidigare, så det blev mycket livligt ända tills hennes tilltänkta make kom och bad att hon skulle få som hon ville. Hon ritade i sanden, och hon var med hela tiden och förklarade hur det skulle vara och hur det skulle se ut. När det sedan stod klart, var alla djupt imponerade. Hon blev den första med eldstad inne i sin hydda, hon hade glugg, så hon kunde se ut.

Fruktbarhetsritualen hölls, och dom unga två blev ett. Deras hydda blev för andra "det måste ses". De unga hade helt andra seder än de övriga. Dom hade brutit mark och sått korn, vilda hästar hade de lyckats tämja, nu arbetade hästarna åt dem. Ingen visste hur dom burit sig åt. Ingen vågade heller fråga. Underliga rykten började höras.

Flickan hade fått två barn, som var lika som bär, två pojkar, dom såg starka ut. Ännu så länge kröp dom bara omkring vid hyddan, men alla såg att dom var undersköna barn. Det var ju dessutom en stor gåva att få barn, och friska sådana. Flickan hade nu fått många syner, hon hade fått se hur man kunde bota enkla sjukdomar, och hon kunde även läka brutna ben. Traktens folk, kom till dem när något felades. Traktens befolkning smälgde ökade sakta med dessa kunskaper och trakten började bli känd utanför sitt område. Det fanns vandringmän som ibland besökte trakten, och alla förundrades över den teknik och kunskap som dom hade.

Flickan försökte numera att rita ner allt hon ansåg vara av värde i sten, så att det skulle bevaras. Hon förstod att gudarna ville hjälpa henne och hennes fränder. Hon väntade återigen barn, och hon visste att det skulle bli 2 flickor denna gång. Hennes man var stolt över sin familj, den växte och dom saknade aldrig mat.

Familjen hade förenklat många dagliga hushållsgöromål som tidigare tagit lång tid att slutföra. Det betydde att dom fick tid till andra saker. Flickan hade i sina visioner sett växter, som hon nu plockade och torkade, hon förstod att dom hade betydelse för deras välbefinnande.

Denna familj växte till 10 barn och dom miste inget av barnen. En sen vinterkväll när barnen växt ur boet, förstod flickan att något viktigt skulle hända. Tidigt på natten vaknade hon och såg "framtiden" rulla i bilder.

Hon såg underliga ting flyga i luften, andra fara fram på öppna fält. Hon såg hus ovanpå varandra, och ingen rök steg ur husen. Hon såg saker på vattnet. Hon såg människor sova, och andra som skar upp dem, och lagade dem.

Flickan förstod att detta skulle hon själv aldrig få uppleva, men hennes avkomma. Hon var ändå lycklig med sitt liv och sitt livsförvärv. Hon var en länk i en lång kedja.

När ristades hällarna?

Hällristningarna i Tanum kan vara mycket färskare än man trott. De brukar dateras till bronsåldern, 1 800 till 500 år f Kr. Men enligt en rapport från kvartärgeologen Krister Svedhage vid Göteborgs universitet stod flera av hällristningarna då under vatten.

Han har undersökt strandförskjutningen kring Tanum i Bohuslän, bl a med kol-14-metoden, och hävdar att havet stod 25 meter över nuvarande vattennivå för 2 600-2 800 år sedan. I så fall skulle ristningarna gjorts av dykare på 10-15 meters djup.

Hällristningarna bör ha gjorts 500 till 1 000 år sena-

re. när havet dragit sig tillbaka.

Men de nya rönen är kontroversiella eftersom flera av hällristningarna avbildar just bronsåldersskepp. Och i närheten har arkeolo-

gerna funnit spår av en boplatz med stenåldersflinta. Det är dock högst osannolikt att det mitt under järnåldern levde ett "primitivt" folk som fortfarande använde gammeldags redskap.

Hällristningarna i Tanum finns med på UNESCO:s världsarvslista.

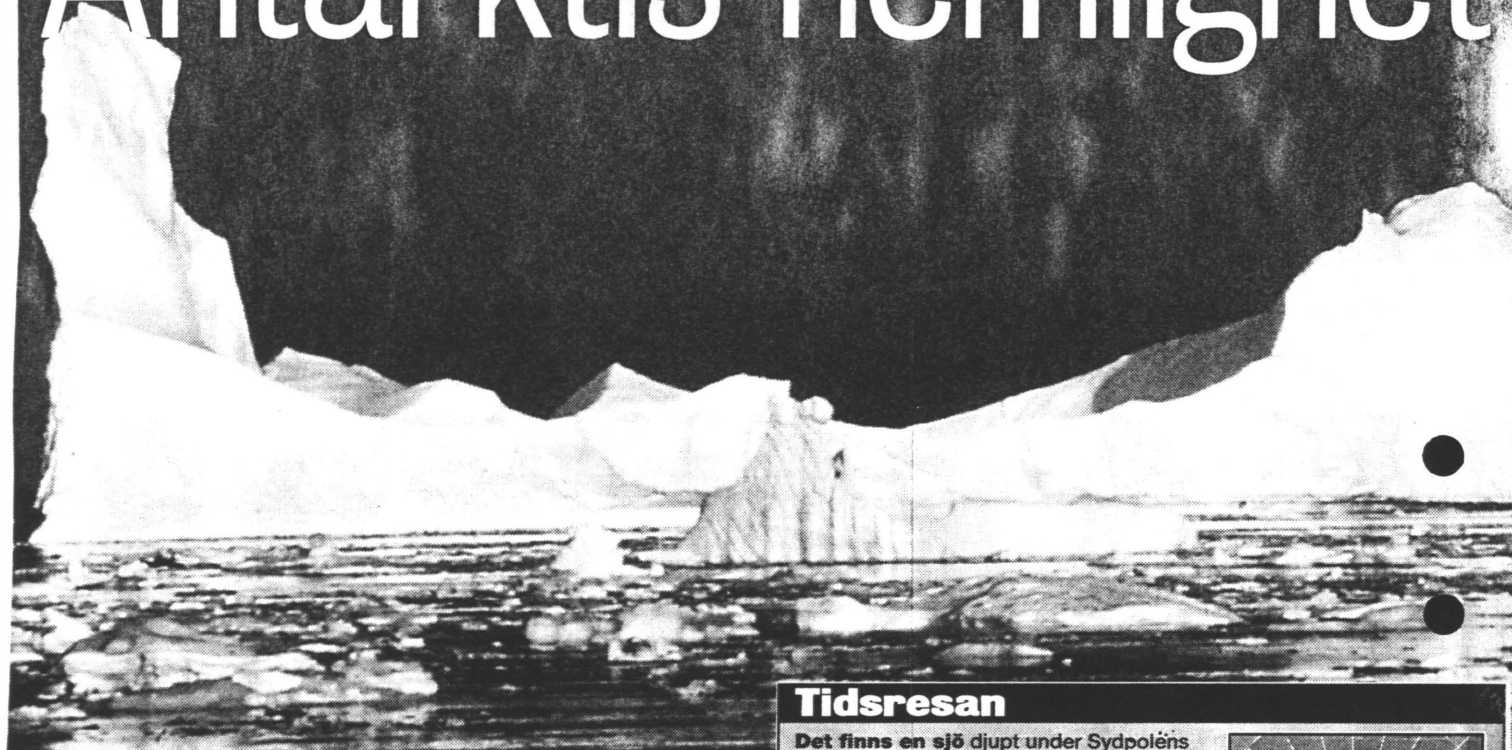
Tanum kan ha varit en kultplats där folk samlades för olika riter. Men är hällristningarna så gamla som man tidigare trott?

Visste du?

Det har tryckts 14 000 olika motiv på tändsticksaskar i Sverige.

Antarktis hemlighet

30 MILJONER ÅR GAMMAL SJÖ. För omkring 40 miljoner år sedan började isen lägga sig. Den gömda sjön kan ligga i resterna av en dalgång.

Foto: PRESSENS BILD

Av STAFFAN ERFORS

LONDON. Antarktis hemliga värld.

Fyra kilometer under isen finns en 30 miljoner år gammal sjö.

Forskarna tror att det där finns mängder av liv – organismer som vi aldrig skådat tidigare.

Forskare: Under isen finns okända livsformer

Det är under den ryska basen i Vostok som den jättelika sjön ligger, fyra kilometer ner under isen. I helgen träffades forskare från Storbritannien, Frankrike, Tyskland, USA och Ryssland i St Petersburg.

Forskarna diskuterade hur man ska gå till väga för att ta sig ner till sjön.

1996 upptäcktes sjön via instrument i rymden och i Antarktis. Ett ryskt team har borrar sig ner till 150 meter ovanför sjöns yta.

400 000 år gammal is

För att kunna undersöka den okända världen under Antarktis is krävs försiktighet – man vill inte smitta sjöns biologiska miljö med bakterier från

ovan. Det finns livsformer i den gömda sjön. Tidigare har amerikanska och ryska vetenskapsmän undersökt mikrober i 400 000 år gammal is.

– Vi har hittat en del riktigt bisarra saker, saker som vi aldrig sett tidigare, säger Richard Hoover från Nasa.

Fynden i de uråldriga isresterna väcker hopp om att man ska finna ännu ovanligare livsformer under isen i Vostok.

En speciell lans ska skära ner genom isen med hjälp av hett vatten.

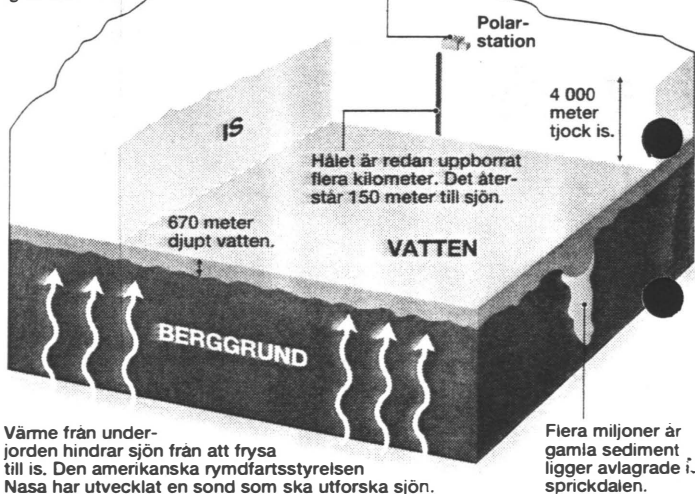
Därefter ska man sänka ner en sond som steriliserar sig själv allt eftersom den närmar sig sjön. När sonden sänks ner fryser isen ovanför den.

När sonden når sjön frigörs

Tidsresan

Det finns en sjö djupt under Sydpolens is. Sjön har varit isolerad i 30 miljoner år och forskare tror att där finns livsformer som sedan länge dött på alla andra platser på jorden. Ett internationellt forskarlager ska nu borra sig ner genom isen till sjön i jakten på 30 miljoner år gammalt liv.

Den ryska polarstationen Vostok ligger på världens kallaste plats. (–89 grader Celsius, juli 1983). Därifrån borrar man sig ner genom isen.

Grafik: HELENA FAHLESON

en robot som ska samla in prover.

– Det är som att åka till en ny planet, säger Richard Hoover.

För omkring 40 miljoner år sedan började isen lägga sig över området, och den gömda sjön kan ligga i resterna av en dalgång.

Sjön kan ha fungerat som en "tidskapsel" och den kan ge svar på hur jorden såg ut för 40 miljoner år sedan.

En del geologer tror att det kan vara vulkaniska källor i underjorden som gör sjön möjlig.

Projektet med att nå issjön väntas ta flera år.

Helen trodde hon var en utomjording

När Helen Granbom läste att de 39 medlemmarna i sekten Heavens Gate begått kollektivt självmord, visste Helen att det lika gärna kunde ha varit hon.

Under en hypnos fick Helen veta att hon var en inkarnerad rymdvarelse med ett särskilt uppdrag på jorden.

För att få reda på vilket uppdraget var sökte hon sig djupare i meditation för att komma upp i ett högre medvetande. Ängest, rädsla och en känsla av misslyckande drev henne till slut till beslutet att ta sitt liv.

Det är fem år sedan Helen Granbom blev kristen. Nu har hon fått distans till vad som hände under de fyra år hon sökte efter livets mening inom nyandliga rörelser.

Hon har behövt tid för att i lugn och ro bli hel som människa igen och rota sig i sin tro. Därför har hon heller inte aktivt gått ut för att varna andra för New Age, som är samlingsnamnet för ett stort antal nyandliga rörelser.

Men när Helen läste om självmordssekten i USA kände hon att tiden var mogen att varna andra för att hamna i samma destruktiva tänkande.

Det började lite oskyldigt för Helen. Hon tyckte att det saknades något i livet, trots att hon egentligen hade det ganska bra.

– Jag började läsa Shirley Mac Laines böcker och sökte mig till det så kallade "Livsåskådningshuset". Där erbjuds ett stort utbud av olika metoder för att nå inre harmoni. Ett helt smörgåsbord att plocka av.

"Det handlar om en gradvis hjärntvättning. Det var inte ett yttre tvång som drev mig, utan ett inre.

Till slut var jag så rädd och osäker att jag inte vågade göra något utan att fråga andarna"

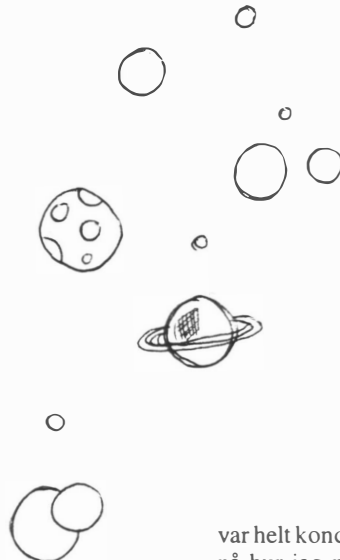
Helen fann inte den frid hon sökte i transendental meditation. Därför fortsatte sökandet. Hon provade en mängd olika metoder: hypnos, astrologi, seanser, frigörande andning och så vidare.

– Jag gick längre och längre in i sökandet. Eftersom jag inte mådde bra så var jag tvungen att meditera ännu mer.

Hon jämför nyandligheten med droger. Harmanen gång börjat är det svårt att sluta. Hela tiden behöver man mer och mer, och sökandet tar all tid och kraft.

– Jag flydde verkligheten eftersom jag inte orkade hantera den. Jag

var helt koncentrerat på mig själv och på hur jag mådde. Därför hade jag

ingen ork kvar till människor omkring mig. Mina vänner säger att jag gick omkring som en robot utan känslor.

Eftersom Helen trodde på återfödelse så sökte hon svar på vad det kunde vara i hennes tidigare liv som förorsakade att hon mårde så dåligt.

– När man är fast i nyandligheten så ser man inte att det är den som gör att man mår så dåligt. Hela tiden söker man istället felet i omgivning-en.

Det var genom en av nyandlighe-tens förgrundsgestalter i Sverige som Helens intresse för rymden väcktes. Hon gick på olika föredrag om Star people, det vill säga rymdvarelser som återfötts som människor. Man kan inte se på en människa om hon är en rymdvarelse, eftersom det bara är själen som är inkarnerad.

Efter en hypnos fick Helen veta att hon var en rymdvarelse som kommit från stjärnan Axion.

Hon hade kommit hit med ett rymdskepp för att hjälpa jordmänniskorna. Men på vilket sätt fick hon inte reda på.

– Jag började läsa böcker om andra Star people och försöka komma i kontakt med mina släktingar på Axion. Det kunde jag bara göra genom att försätta mig i ett högre medvetande genom meditation.

Helen berättar om den rädsla som hon hela tiden levde i. Hon fick vara med om övernaturliga händelser, som att ljus tändes och släcktes. Ibland kunde hon känna en tydlig närvaro av något eller någon.

– Min kamrat hade ännu starkare upplevelser. Hon såg utomjordingar. Det gick så långt att hon bestämde sig för att ta livet av sig för att få komma hem till sin planet.

Det är farligt att öppna sig för något som man inte har koll på, säger Helen.

Hon tvekar inte över att det finns både goda och onda makter. Helen har sett och upplevt båda.

– Det var en ond andevärld som hade satt bo i mitt huvud. Alla upplevelser kändes hotfulla och skapade ångest och rädsla.

Vändpunkten i Helens liv kom när hennes kamrat en dag ringde och

berättade att hon blivit en kristen.

– Jag försökte övertala henne om att hon hade fel. Men när jag träffade henne så såg jag att hon var som en annan människa. Så hel och harmonisk hade jag aldrig sett henne förut.

”Försök med Gud, du har inget att förlora”, uppmanade väninnan.

Helen var mer förvirrad än någonsin. Vad var rätt och vad var fel? Hon tyckte att hela livet var ett enda kaos och hon längtade hem till Axion.

Där skulle hennes ångest äntligen ta slut och hon skulle få frid. Hon kunde ändå inte förstå vad som var hennes uppdrag på jorden, så de kunde lika gärna skicka någon annan.

– Jag hade bestämt mig för att ta mitt liv, men först skulle jag göra som min väninnan sa till mig. En onsdagkväll gick jag till pingstkyrkan här i Kungälv på ett enkelt böne-möte.

– Jag var arg och trotsig. Okey, jag skulle pröva Gud, sedan skulle jag gå hem och göra slut på mitt liv.

Helen bad tyst för sig själv: Om du finns Gud så får du ta hand om mig. Då hände något märkligt.

– Jag fylldes med en stor frid och en känsla av att vara hemma. Nu var det färdigletat. En lång mardröm var slut.

Med i mötet fanns en man som Helen aldrig tidigare sett. Han fick ett budskap, som Helen säger kom direkt från Gud, till henne.

– Han talade rakt in i min tanke-värld. Beskrev i ord precis hur jag hade det och kände det. Jag kände en oerhörd glädje över att det måste finnas en Gud som hade sett mig hela tiden.

Känslan av att ha kommit hem och att ha hittat rätt har vuxit sig ännu starkare under de fem år Helen varit en kristen. Rädslan har försvunnit och hon känner att hon lever under Guds beskydd.

– Det var som om skyggslapparna föll bort. Jag fick göra så många aha-upplevelser. Pusselbitarna passade plötsligt ihop.

Omgivningen har sett hur hon förändrats. Det inåtvända intresset, att bara söka sin egen tillfredsställelse, har bytts mot ett stort engagemang för andra människor. Helen är en drivande kraft bakom pingstkyrkans second hand-affär i Kungälv.

Med distans till tiden i New Age har hon svårt att själv förstå hur hon kunde drivas så långt så hon till och med var beredd att begå självmord.

– Men man tar små steg i taget och nästan omärkligt är man fast. Det handlar om en gradvis hjärntvätt-

ning. Det var inte ett yttretvång som drev mig, utan ett inre. Till slut var jag så rädd och osäker att jag inte vågade göra något utan att fråga andarna.

– Jag tror att varje människa har en längtan efter något i livet. Sedan jag blev en kristen förstår jag att detta är en längtan efter Gud.

Helen hade en klart uppfattning om vad kyrkan och kristendomen stod för innan hon blev en kristen, och det var inget som lockade henne. Likadant tror hon att det för många svenskar.

Idag är det fler som tror på reinkarnationen än på himlen, och fler som tror på UFO än på Jesus.

– Man är liksom färdig med kyrkan. Den förknippas med synd, skuld och förbud. Nyandligheten är mer spännande och lockande.

– Min bild av kyrkan var lika fördomsfull som de flesta andra människors. Jag hade aldrig träffat en kristen som kunde övertyga mig om att jag hade fel.

Helen tror inte mycket på det hon kallar ”evangelisationshysteri”. Att stå på torgen och sjunga och predika.

– Jag minns att jag själv tyckte att det var lite synd om de här människorna. Varför stod de där och sjöng när ingen ville lyssna?

– Jag tror mer på att leva ut sin tro. Våra liv måste attrahera andra så att de förstår hur det är att vara kristen, att det bara är Gud som kan ge verklig frid.

Helene säger att det enda positiva som hon kan se med nyandligheten är att den gör människor medvetna om att det finns en andlig verklighet.

– När man har sökt färdig och

förstått att inte de nyandliga rörelserna kan ge vad man söker, så kanske man till slut vänder sig till Gud.

Hon kallar New Age för en ulv i fårakläder. Det ser bra ut, men kan dra in människor i något som de inte räknat med.

– Jag blir förskräckt när jag hör att det till och med finns präster som anammat vissa bitar av nyandligheten och säger att det berikat deras andliga liv.

– Det vittnar om en stor okunskap om vilka krafter man leker med. Kyrkorna måste hålla nyandligheten utanför sina dörrar, men skaffa mer kunskap för att hjälpa människor som fastnat eller är på väg in i den.

CHRISTINA LARSSON

”Någon sekund efter det att de hade försvunnit började luften vibrera på platsen och sedan lyfte ”luftdallret” och försvann ... Det gick ganska långsamt, ungefär i helikopterfart, och jag kunde följa det med blicken...

NILS TOMAS LABBAS hus ligger mitt emot affären i det lilla samhället Övre Soppero sex mil söder om Karesuando i nordligaste Norrbotten.

Här, i dessa sparsamt befolkade trakter, mötte renägaren Nils Tomas Labba fyra mystiska ”människor” en kristallklar vinterdag 1977.

– Jag tänker på det mötet varje gång jag ger mig ut med skotern, säger han när vi träffas vid hans köksbord.

Det var den 27 februari 1977

Nils Tomas Labba gav sig ut med sin skoter längs Lainioälven i riktning mot sjön Pojjujaure. Klockan var 10 på förmiddagen när han kom fram till den lilla isbelagda sjön på väg mot sin renhjord. På håll såg han en grupp människor promenera vid strandkanten men Labba fortsatte sin färd norrut utan att fästa något större avseende vid dem.

Efter hand närmade han sig de fyra ”friluftsmänniskorna”:

– Jag misstänkte aldrig att det var något särskilt med dem, säger Labba eftertänksamt. Om jag vetat vad som skulle hända hade jag kört fram för att få kontakt.

Kanske 100 meter från gruppen stannade han sin snöskoter och stängde av motorn.

Framför sig såg han fyra personer, alla likadant klädda, på väg mot honom. Hur de såg ut var Nils Tomas svårt att komma ihåg, i ett samtal med ufo-Sveriges distriktsansvarige Gunnar Thorén strax efter händelsen beskriver han dem som klädda i ”bruna overaller”, till mig säger han att kläderna var militärgröna. Det var egentligen inget som skiljde dem från vanliga människor.

I övrigt är Labba helt klar över vad han sett:

– När de fick syn på mig ändrade de riktning och vek av åt vänster. De gick några meter innan de försvann.

Försvann. Försvann i tomma intet.

De fyra ”människorna” försvann plötsligt in i ett runt ”luftdaller”. Då förstod Nils Tomas Labba (överst) att han varit med om något utöver det vanliga.

Fyra ”vanliga människor” gick bokstavligen upp i rök framför ögonen på en minst sagt förvånad Nils Tomas Labba.

– Jag stod och väntade på att de skulle komma fram till mig där jag hade stannat, men i stället vek de av helt tvärt och fortsatte parallellt med strandkanten innan de försvann alla fyra. Någon sekund efter de hade försvunnit började luften vibrera på platsen och sedan lyfte ”luftdallret” och försvann mot nordost. Det gick ganska långsamt, ungefär i helikopterfart, och jag kunde följa det med blicken i kanske en kilometer.

Kvar på isen stod Nils To-

mas Labba med svidande ögon, mycket konfunderad.

”Föremålet” som de fyra personerna försvann i såg ut att balansera på gränsen till det materiella. Det var runt men utan skarpa kanter och av ganska ansenliga dimensioner. Fem meter, säger Labba i frå-

geformuläret från 1977, kanske 20 meter säger han till mig från andra sidan köksbordet.

Labba själv är övertygad om att de fyra verkligen försvann med det mystiska föremålet upp i skyn. Han tror också att de kunde se ut igenom ”dallret” medan det var omöjligt för honom att se in. Det hade ingen färg utan bestod bara av dallrande luft.

När han en stund senare återvände till platsen efter att ha besökt renhjorden, letade han förgäves efter spår i snön.

– Jag såg varelserna tydligt men var kanske inte observant nog. Hade jag förstått att de skulle försvinna så mystiskt hade jag varit mera misstänksam.

Fyra till synes helt materiella ”människor” i inte alltför uppseendeväckande kläder försvinner i en dallrande luftrundel som för tanken till andra dimensioner. Hur kan det hänga ihop?

Det finns i dag inget sätt att förutsäga hur nästa observation av ”varelser” kommer att gestalta sig. Det finns heller inget entydigt mönster i deras uppträdande. Under slutet av 1980-talet kom dock flera amerikanska ufo-böcker att förändra detta och sätta en trend där alla varelser skulle se likadana ut: små grå, insektsliknande med stora ögon. Under 90-talet har bilden skärpts ytterligare och i dag sker mötena nattetid i den egna sängkammaren. Men denna schablonbild stämmer inte med verkligheten. ▶

CLAS SVAHNS KOMMENTAR:

Vid första anblicken var det inget ovanligt med de fyra friluftsmänniskorna som Nils Tomas Labba mötte. De såg ut som vanliga människor. När de fick syn på honom vände de helt tvärt, nästan lugnt konstaterande, sin marsch. Ingen panikhandling precis. Men när de försvann in i luftdallret och flög iväg var det något som inte stämde. Hur kunde de försvinna framför ögonen på Labba? Och hur kontrollerar man en sådan berättelse? Trots åren håller Labba fast vid sin historia. De få detaljer som har förändrats är inte viktiga. I dag är Nils Tomas Labba pensionerad. Han bor kvar i Övre Soppero och grubblar fortfarande över sin observation.

Nu avslöjas okända UFO-fall i Sverige

Ufon har observerats i tusental över Sverige.

Det är mycket mer sällsynt att människor stött på okända varelser på marken. Men det finns några iakttagelser gjorda av trovärdiga vittnen som trotsar förklaring.

Ufo-experten CLAS SVAHN har grävt fram fascinerande fall i sin nya bok "Ufo-mysteriet". I kapitlet "Varelser" låter han oss möta alldeles vanliga svenskar som har något enastående att berätta.

Exklusivt i Söndag kan du i dag läsa deras skildringar. Du kan också testa dina ufo-kunskaper i en tävling. De tio först öppnade rätta lösningarna vinner Clas Svahns bok.

Vad var det Bruno mötte på vägen?

De såg precis ut som människor. De hade huvud, händer och fötter. När de hoppade jämfota in i farkosten böjde de på knäna. Men det var inte människor. Det förstod jag när de väl hoppat in...

Utdrag ur nya boken "UFO-mysteriet – från flygande tefat till cirklar i sädesfälten" (Parthenon förlag).

KLOCKAN ÄR STRAX före 21.00 på kvällen när jag hittar fram till det röda tvåvåningshuset vid grusvägen i byn Sahavaara några mil norr om Pajala. Inne i huset sitter Bruno Nygård, 76 år, och väntar på att Aktuellt ska börja.

I tanken återvänder vi till kvällen den 18 december 1977. Det är mörkt ute och Bruno är på väg med sin spark mot hemmet.

– Då får jag se ett svagt ljus ovanför gatlyktorna, säger han på sin blandning av svenska och finska. Ljuset sänker sig mot marken men försvinner snart. Efter en stund ser jag en grej nära vägen som lysas upp av gatlyktan. Den ser ut som en snusdosa på kant och i den sitter två personer. På kanten syns något som liknar en reflex.

Men sedan försvinner föremålet igen och Bruno fortsätter sparkfärden några meter. Då får han åter ögonkontakt med föremålet. Nu har de båda personerna tagit sig ur "dosan" och går på var sin sida av den längs vägen. "Snusdosan" rör sig framåt tillsammans med de två.

– De kommer allt närmare mig. Med jämna mellanrum böjer de sig ned mot marken som om de plockar upp något. Men där finns bara snö och is.

20 meter ifrån mig stannar de upp, precis som om de upptäcker mig. Blixtnabbt tar de

tag i kanten, böjer knäna och hoppar i – samtidigt. Jag är säker på att det är jag som får dem att göra detta.

Det Bruno hittills trott vara några pojkar från byn visar sig plötsligt vara något helt annat. Föremålet lyfter snabbt rakt upp för att vika av åt öster efter några hundra meter. Sedan försvinner det bakom träden bara ett par minuter efter det att Bruno först upptäckt det fallande ljuskenet över gatlyktan.

– De såg precis ut som människor, säger Bruno. De hade huvud, händer och fötter. När de hoppade jämfota in i farkosten böjde de på knäna. Men det var inte människor. Det förstod jag när de väl hoppat in.

Då jag frågar Bruno Nygård om han inte såg någon kupol eller kabin över "dosan" svarar han nej. De två "pojarna" hade, efter vad han trodde var en snabb överläggning, hoppat direkt in i farkosten utan att öppna någon lucka. Inte heller hade han sett någon takkonstruktion.

En flygande snusdosecabriolet utan lock? Ibland blir till och med det osannolika lite väl osannolikt.

– Farkosten snurrade, men de två personerna som var i satt still, säger Bruno. Jag såg hur reflexen rörde sig runt kanten.

CLAS SVAHNS KOMMENTAR:

Bruno Nygård har aldrig tvekat. Det var två unga pojkar som kom gående på vägen framför honom den där kvällen i december 1977. Några rymdvarer liknade de inte. Men hur kunde de flyga iväg i den konstiga "snusdosan"? Sikten var fri och pojkarna hade befunnit sig under flera av gatlyktorna och var lätta att se. När de upptäckte Bruno fann de för gott att ge sig av. Men vart? När jag frågar grannarna om Bruno har de bara gott att säga om honom. Att han skulle ha hittat på sin historia tror ingen. Bruno Nygård fyllde 89 år i januari och bor numera på ålderdomshemmet i Pajala. Något svar på vad han egentligen såg kommer han aldrig att få.

Bruno Nygårds teckning av hur varselerna såg ut.

Bruno Nygård

37 1985

Foto: CLAS SVAHN

Jag vaknade mitt i natten helt förlamad. Kunde inte röra en fena. Kroppen värkte på ett sätt som jag aldrig varit med om vare sig förr eller senare.

I BÖRJAN AV 70-TALET gjordes flera iakttagelser av en liten mystisk man i östra Norrbotten. De allra flesta längs Kalix älv på väg 98 och 397. "Den lille mannen" blev snabbt ett uttryck som syntes allt oftare i tidningarna. De som mötte honom glömmde det aldrig.

I februari 1971 var Åke Westerberg 20 år och bodde fortfarande i föräldrahemmet i Stråkan norr om Överkalix. När jag träffar honom har han gift sig och flyttat till en villa i Boden. Trots att många år gått sedan händelsen har han inga svårigheter att minnas mötet på den snöbelagda landsvägen utanför hemmet.

Det var den 16 februari 1971 och Åke stod och väntade på bussen. Klockan var 18 på kvällen och det var mörkt.

– När jag stod där och väntade fick jag se en figur stå på vägen en bit bort, berättar han. Först trodde jag att det var en kamrat i byn så jag ropade några namn men fick inget svar. Då började jag gå närmare för att se vem det var som stod där. Jag kom väl 20 meter ifrån

Ljuset från lådan på den lille mannens bröst var så intensivt att Åke Westerberg (till vänster) måste vända sig bort.

innan han tände lampan.

Ur en avlång fyrkantig låda på mannens bröst strömmade ett intensivt vitt ljus mot Åke som bländad tvingades vända sig bort. När han åter öppnade ögonen såg han hur hela vägen badade i ljus en dryg halvkilometer bort – hans egen skugga syntes skarpt mot den vita snön.

– Det tog en stund innan jag fick tillbaka synen. Det var alldeles knäpptyst och jag var rädd som fan där jag stod. Vad som hände bakom ryg-

gen på Åke vet han inte. Innan han bländades av ljuset hade han hunnit se en liten man iklädd något som såg ut som en regnrock och med en sydväst på huvudet.

Halvvägs ned på kroppen hängde, eller höll han, lådan ur vilken ljuset kom.

Efter ett par minuter avtog ljuset och försvann.

– Jag vände mig om med det samma men kunde inte se mannen någonstans. När

CLAS SVAHNS KOMMENTAR:

Åke Westerbergs "lille man" reagerade aggressivt med att försvara sig. Förlamningen efteråt antyder att ljuset kan ha varit ett vapen. Eller också räckte det med rädslan för det okända att orsaka ett sjukdomstillstånd. Det är lätt att avfärda observationer som denna. Samtidigt är det svårt att bortse från att Åke Westerberg inte var ensam. "Den lille mannen" med den starka lampan rapporterades av flera trovärdiga observatörer från både Sverige och Finland. Hur mannen såg ut är det ingen som har kunnat berätt-

bussen kom efter er. När jag tittade jag efter honom i skenet från strålkastarna men han var borta.

Samma natt vaknade Åke med en fruktansvärd värk i kroppen:

– Jag vaknade mitt i natten helt förlamad. Kunde inte röra en fena. Kroppen värkte på ett sätt som jag aldrig varit med om vare sig förr eller senare. Nästa morgon var jag som vanligt igen.

Skiva med kupol

TURE LUNDKVIST, fd LKAB-tjänsteman, född 290616, Åselet, Västerbotten:

TID: Halv tre, lördag 26 november 1988.

PLATS: Skogen norr om Åselet.

UFO: – Jag joggade i skogen i skymningen när jag plötsligt undrade vad fäsen det var som lyste kring mig. Jag tittade upp och såg en skiva med kupol som roterade ovanför mig. Jag blev lika chockad som om man skulle möta ett lok på landsvägen. Jag sprang femton meter till en liten stig där jag slängde mig ner i snön och försökte gömma mig. Jag var livrädd. Men idag skulle jag nog inte springa. Efteråt har många ringt mig och berättat att de varit med om liknande saker. Det är nog bara en tiondel av alla ufon som det skrivs om i tidningarna. Förr trodde jag bara ufon var fantasier.

Steg otroligt fort

LEIF LUNDQVIST, chaufför, född 530807, Kristinehamn, Värmland:

TID: Första måndagen i november 1988, klockan 20 över fem.

PLATS: Från lägenheten på sjätte våningen i Kristinehamn.

UFO: – Jag och mina två barn, 11 och åtta år gamla, såg ett stort vitt sken komma sakta från sydväst. Jag släckte i lägenheten för att kunna se bättre. Formen liknade en vattendroppe. Plötsligt drog det iväg åt norr, stannade, började blinka rött och steg uppåt med en otrolig fart. Jag sprang upp på en altan på taket och såg det försvinna i fjärran under sex, sju minuter. Det gick helt otroligt snabbt när det steg. Jag har inte sett maken i hela mitt liv. Jag säger inte vad det var, men inte hör det hemma på den här planeten.

Den har ju fönster!

LINNEA SZABO, hemmafru, född 331204, Kristinehamn, Värmland:

TID: 27 december 1988 klockan 19.30.

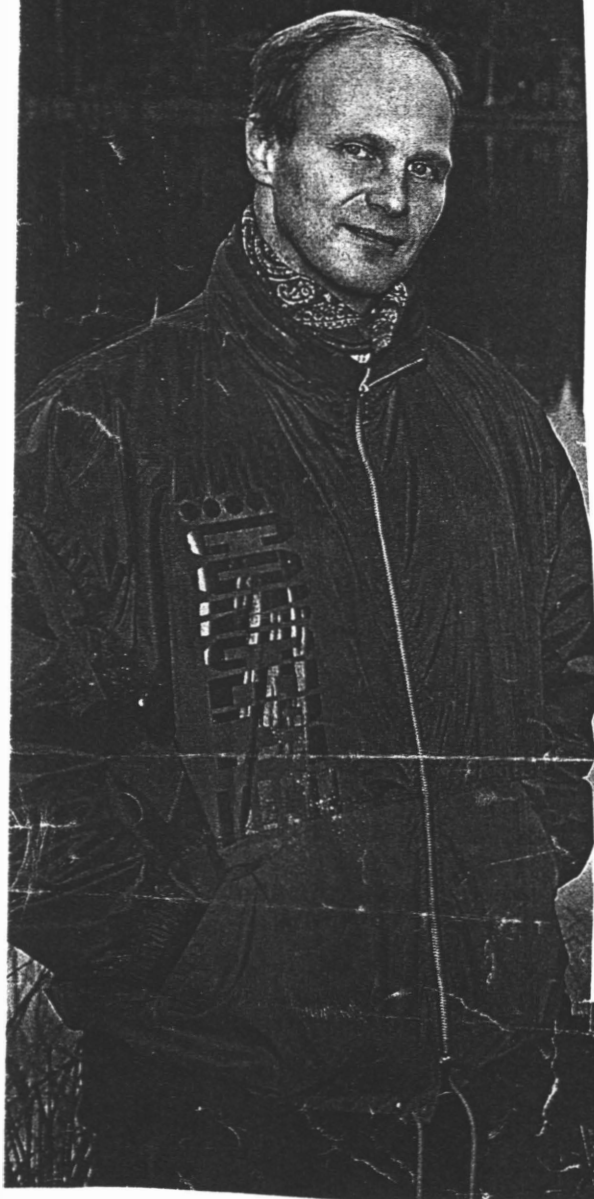
PLATS: Marielund i Kristinehamn.

UFO: – Jag kom ut på trappan halv åtta och skulle vinka åt pojken som skulle åka. Då kom där ett skarpt klart sken, som en stjärna så jag ropade på maken: "Kom! Antingen är det ett sånt där UFO eller så är det en satellit." Han kom ut med kikaren och sa: "Nämen den har ju fönster." Då var den nära, nästan över grannens hustak och den såg ut som en stor baseboll. Då kom dånet! Åh vad det dundrade! Det var som det värsta reoplan. Jag har inte trott på detta tidigare då de pratat om det. Men nu tror jag att det är varelser från en annan planet. Det var väldigt intressant att se, men det var synd att det gick så fort. Det var lite flimrigt i TV:n precis innan, så nu springer jag ut så fort det är störning på TV:n.

Jag blev utskrattad och hånad för min bild – men efter 20 år fick jag upprättelse...

DET
OKÄNDA

HEDERN ÅTER

Christer Sundström vill låta vara osagt om det finns liv på andra planeter. Däremot känns det som om han fått hedern tillbaka i och med att UFO-Sverige slagit fast att bilden inte är en bluff!

Christer Sundström anade inte vilket elände han ställde till med, när hans bild publicerades i tidningen...

– Här kommer tefatsmannen, skrek skolkamraterna och hånskrattade åt honom!

Det skulle dröja 20 år innan den djupt religiöse Christer fick sin upprättelse – tack vare UFO-Sverige...

AV MATS Å JOHANSSON FOTO: LEIF BOSTRÖM

BÄSTA BILD-BEVISET

Den här bilden tog Christer Sundström som 15-åring med sin pocketkamera – och blev beskylld för att ha förfalskat den. I dag anses den vara ett av de bästa bildbevis som finns av ufon!

– Det sa bara swisch, sen var den borta...

– Jag gjorde mig ingen brådska att framkalla filmrullen, berättar Christer. Det här med ufo var liksom inte min grej. Jag plåtade träd och kompisar som stod framför sina cyklar. När rullen var slut lämnade jag in den till framkallning i fotoaffären. Det var nog ett par veckor senare.

Fyra av de fotografier som Christer hade tagit den 21 mars var svarta, men det femte var kristallklart: Där svävade ett flygande tefat strax ovanför grannens hustak!

Här kommer tefatsmannen!

Med rodnande kinder sprang Christer hem. Nu var han bara tvungen att berätta för mamma Ulla och pappa Alf...

"Jaså", sa pappa Alf som arbetade som tågklarare på den tiden. "Oj då", sa mamma Ulla som var växeltelefonist. Men sonens berättelse – och den bild han tagit – gjorde starkare intryck på dem än vad de ville visa.

– Några dagar senare frågade pappa om han fick visa bilden för en kompis som var fotograf på Värnamo Tidning, berättar Christer. "Det går väl bra!" sa jag. Sen var ingenting mer sig likt.

En journalist på Värnamo Tidning ringde och frågade om han fick intervjua mig om det inträffade. "Det går väl bra!" sa jag, återigen intet ont anande...

Artikeln publicerades i Värnamo Tidning med bild och allt... När jag kom till skolan den dagen stod alla och väntade på mig. "Här kommer han!" tjöt några av klasskamraterna. "Här kommer tefatsmannen!"

Innan jag visste ordet av var jag uppkastad på ett skåp till allas beskådande. Jag har aldrig blivit så retad och hånad som då. Det var ren mobbning...

Christer sökte i Bibeln efter en förklaring till det inträffade, men han fann ingen. Mitt i allt tumult blev han kontaktad av ufo-föreningen GICOFF.

– De ville veta hur tjock glasrutan var, hur

Forts på sid 97

Jag blev utskrattad...

Forts från sid 35

långt bort grannens hus låg och jag vet inte vad, berättar Christer. Jag mätte fönsterbågar och gardiner så att det stod härliga till. Sen ringde de mig och sa att jag fejkat bilden. "Du har låtit en kompis kasta upp en hatt i luften", sa de. "Det skulle ha blivit årets närobservation, men den bluffen gick vi inte på!"

Jag var fullständigt chockad. Jag hade ju aldrig påstått att jag sett ett ufo. Jag hade bara berättat vad jag sett och visat upp den bild som jag hade tagit...

Han har äntligen fått upprättelse

Till Christers stora lättnad föll historien snart i glömska. Efter lumpen övergav han planerna på att bli polis. En framtid som kristen fritidsledare föreföll väl så lockande. Sen sju år tillbaka är han församlingspedagog i svenska kyrkan i Värnamo.

– Jag ville för allt i världen inte väcka den här historien till liv igen, säger Christer. Men så fick jag ett telefonsamtal från UFO-Sverige.

De höll på att rensa upp i sitt arkiv och ville kasta den bild jag tagit. "Så här många år senare kan du erkänna att det var en bluff", sa de. "Vi kommer bara att kasta bilden och så är det inte mer med det!"

"Jag förstår!" sa jag. "Jag vet inte vad jag såg, men det fastnade på filmen!"

"Du vidhåller fortfarande att den bild du tog den 21 mars 1974 inte är fejkad?" undrade de. "Ja", sa jag. "Den visar vad jag såg med mina egna ögon!" Och så var cirkusen åter igång...

Christer blickar upp mot himlen. Han har inte sett några ufon sen den dagen.

Eftersom Christer vidhöll sin historia, nästan 20 år senare, lät UFO-Sverige analysera Christers bild med modern teknik. Denna analys visar att den bild Christer tagit inte är manipulerad. Det är definitivt inte fråga om någon uppkastad hatt eller en silhuettfigur fastklistrad vid fönsterrutan.

– UFO-Sveriges undersökning av bilden känns som en upprättelse, säger Christer.

För honom handlar det om den personliga hedern. Huruvida bilden bevisar att det finns liv på andra planeter eller inte vill han låta vara osagt.

– Det där med ufon och flygande tefat har aldrig varit min grej, säger han. Men det är väl konstigt om vi är de enda levande varelserna i universum, så många galaxer som det lär finnas...

Den blomstertid
nu kommer....

fick jag syn på pocketkameran som låg på en hylla alldeles intill.

Jag får väl ta några bilder och visa dem sen, tänkte jag. Men jag hade ingen större förhoppning om att den där underliga tingesten skulle fastna på filmen. Det var ju trots allt bara en pocketkamera...

Christer hann ta fem bilder. Sen försvann den mystiska farkosten lika hastigt som den dykt upp.